

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

De Commemoratione Fidelium Defunctorum: Ex oratione D. Ioannis
Damasceni.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

Quale obsequium gratissimum.

necessitatis periculum illos hoc religionis officio venerati sunt. Nota enim illa Pūblij sententia est: Habet in aduersis auxilia, qui in secundis commodat. Vnde colligimus, obsequia illa esse gratissima, non quæ necessitas violenter extorsit, sed quæ spontanea pietas libenter impendit. Hac ergo de causa non hoc die solum, sed in omni vita præcipua deuotione Sanctos colere & venerari debemus: vt eos, dum extrema illa necessitas incubuerit, propitios ac fideles habere mereamur. Ex multis sanctorum historijs discimus, fuisse nonnullos, qui ad extremam horam venientes, ac de salute sua, propter malè actæ vitæ cōscientiam desperantes, sanctorum hominum, qui præsentem aderant, pijs lachrymis & precibus vel spatii pœnitentiæ, vel erratorum veniam consecuti sunt. Quod si hoc animo viri sancti in alio homines exstiterunt cum in hoc corpore degerent, multo magis charitate viæ in patriæ charitatem commutata, eundem erga nos benignitatis & misericordiæ affectum gerent.

DE COMMEMORATIONE FIDELIUM Defunctorum: Ex oratione D. Iohannis Damasceni.

2. Nouem.

Satan heresum sator.

TORTVOSVS ille coluber ac humani generis infestissimus hostis, qui circa præclaras ac Deo gratas actiones omnium & cogitationes serpit ac iugulatur, nouum quoddam & absurdum, sacrisque sanctionibus omninò contrarium dogma quorundam instabilium mentibus iniecit: nimirum pia omnia opera

opera, quæ post mortem fiunt, nullam omnino
defunctis utilitatem conferre. Conclufit enim
(inquit fcriptura) Deus aduerfus eos. Et, Re- *Iob. 16.*
portabit vnusquisq; per corpus, iuxta id quod *2. Corin. 5.*
fecit, siue bonum, siue malum. Et, In inferno *Pfalm. 6. 61.*
quis confitebitur tibi? Et rursus, Quia tu red-
des vniciq; iuxta opera sua. Ac denique, quod *Galat. 6.*
quisque feminauerit, hoc & metet.

At ò sapietes viri (sic enim eos alloquamur)
peruestigate quæso atque istud discite, magnū
quidem Dei omnium Domini metum esse, ve- *Dei miseri-*
rū multo maiorem bonitatem: & horrendas *cordia eius*
quidem ac pertimescendas ipsius minas esse, *iustitiam sa-*
ceterū ipsius benignitatem nulla coniectura *perat.*
percipi posse: ac denique in ipsius sententijs
ac supplicijs quanquā terroris multum insit,
rursus tamen miserationum ipsius pelagus om- *2. Math. 12.*
nem orationis facultatem superare. Anim-
aduertite enim quod scriptura sacra de Iuda
Machabæo memoriæ prodiderit, quippè eum
in Sion Regis magni ciuitate, cum populum,
cui præerat, ab exteris hostibus cæsum & ob-
truncatum vidisset, sinusque eorum excutiens,
condita in ipsis idola comperisset, ilicò expi-
andi huius sceleris causa Domino ad miseri-
cordiam, prompto ac propenso pro vnoquo-
que eorum munera obtulisse: in eaque re
summæ pietatis & charitatis munere per-
functum fuisse: vndè etiam factum est, vt di-
uina scriptura, quemadmodum omnibus al-
ijs nominibus, ita hoc quoque nomine sum-
mis eum laudibus euexerit ac mirificè com-
mendarit.

Porrò Christi Saluatoris discipuli ac diuini.

Cc 4 . Apo-

*Mortuorum
memoriam
in Missi: age-
re, Apostoli-
ca traditio.*

Apostoli, post eius gloriosam in cælos ascensionem à Spiritu sancto abundantius de omnibus edocti, inter cetera etiam, ut in tremendis ac puris vitamque afferentibus mysterijs, eorum qui cum fide diem vitæ extremum clausissent, memoria fieret instituerunt. Quod quidem firmè atque constanter, ac sinè vlla controuersia Catholica & Apostolica Ecclesia, ab extremis finibus ad extremos vsq; fines, ab eo tempore ad hunc vsque diem semper retinuit, ac tantisper dum mundus hic erit, retinebit.

*Christiana
religio nihil
habet quod
utile non
sit.*

Non siquidem inconsideratè ac temerè & sinè ratione hoc ab illis est institutum. Neq; enim quicquã, quod utilitate careat, Christianorum religio, quæ ab omni errore aliena est, suscipit, fixumq; semper ac stabile retinuit: sed frugifera omnia, Deoque grata & accepta, maioremque in modum utilia, atque ita comparata, ut maxima ex ijs salus oriatur.

*Dionys. A-
reopag Hie-
rarch. eccle-
siast. cap. 7.*

Quocirca eruditissimus ille atque in explicandis rebus diuinis exercitatissimus Dionysius, in mystica sua de ijs qui mortem obierunt contemplatione, disertè hoc asserit; *sanctorum preces in hac quoque vita, nedum post mortem, in ijs qui sanctis precibus digni sunt, hoc est pijs ac fide pradis efficaciter esse.* Non est autem dubium, quin hoc loco per voculam hanc, *Nedum*, nihil aliud intelligendum sit, quam, *quanto magis.* Et post pauca: *Hoc* (inquit) *supplex à diuina bonitate petit Pontifex, ut errata per humanam imbecillitatem admissa ei qui è viuis excessit remittat, eumque in viuientium regione collocet, in sinu Abrahae, Isaac, & Iacob;*
in lo-

in loco vnde profugit dolor & tristitia & gemitus: *disimulante nimirum pro sua bonitate diuina clementia maculas eas, quas is, qui vita abiit, ex humana fragilitate contraxit.*

Sed enim post hunc Gregorius ille, qui à *Gregor Nazianzenm.* Theologia cognomentum traxit, in ea Oratione, quam in Cæsarij fratris funere habuit, de matre sua in hunc modum loquitur: *Auditū est* (inquit) *præconium dignum quod ad omnium aures perueniat. Ac matris maror per egregiam ac sanctam pollicitationem, qua se filio, quicquid opum ipse habebat, ipsius nomine in parentale munus oblaturam recepit, exhauritur.* Et alijs quibusdam interiectis; *Quædam iam persoluimus, quædam rursus persoluemus: anniuersarios nimirum honores ac commemorationes offerentes.* Cernisne vt præclara & pia ea munera esse asserat, quæ eorum, qui vita functi sunt nomine Deo offeruntur, anniuersariasque commemorationes ab eo lubenter admitti?

Denique ille verè aurea loquens, atque ab auro cognomentum adeptus Ioannes: ille inquam amoris erga pauperes ac pœnitentiæ dux & magister, in luculentissima sua enarratione in Epistolas ad Philippenses & Galatas his verbis vtitur: *Nam cum gentiles simul cum ijs, qui mortem obièrunt, bona sua comburant, quanto tandem æquius est te, qui fide præditus es, operam dare, vt eius, qui fide præditus erat, bona eum prosequantur? non vt ea in cinerem, velut illa dilabantur:*

cc 9. sed vs

Anniuersarie exequiæ & alia pia exercitia pro defunctis Deo grata. Ioannes Chryso- stomus.

sed ut maiorem ipsi gloriam concilies, ac si peccator erat is qui satis concessit, eius peccata deleat: autem probus ac iustus, ea illi mercedis ac remunerationis cumulum augeant. Et rursus alterum

*Homil. 3 ad
Philippenses.
Elemosynæ
& oblationes pro defunctis faciendæ.*

Oratione: Excogitemus quemadmodum de his qui obiērunt bene mereamur: Auxilium quod nobis promptu est ipsis offeramus, hoc est, elemosynas & oblationes. Id enim vberem fructum atq; ingentem vtilitatem ipsis accersit. Non enim hæc frustra ac temerè instituta, Ecclesiæq; Dei à sapientissimis ipsius discipulis tradita sunt, nimirum ut Sacerdos pro his qui in fide obdormierunt in tremendis mysterijs vota faciat: probè siquidem norant hinc ingentem quasum & vtilitatem ad eos redire. His etiam ad stipulatur doctissimus Gregorius Nyssenus ad hunc modum loquens: Nihil inconsultò atq; incassum à Christi præconibus & discipulis proditum est, & in omnibus Dei Ecclesijs obtinuit; verum id vtile ac Deo gratum est: nimirum ut in diuino ac splendido sacro, eorum qui è vita in recta fide discesserunt, memoriam agamus.

*Proximum
quisque suū
in resurrectione
mortuorum agnoscit.*

Nos itaque pro virili nostra prouideamus, ne in horrendo illo & extimescendo die, hoc est in secundo Iudicis aduentu à propinquis necessarijsq; nostris eo nomine accusemur, quod eorum saluti consulere neglexerimus, ijque præsertim quibus id ab illis mandatum fuit, velutque fidei nostræ commissum. Neque enim hoc quisquam extimet, nos in formidabili illo catu ignotos inter nos fore. Nam pro

profecit proximum quisq; suum agnoscat, nō quidem ex corporis figura, verum perspicaci animæ oculo.

CERTAMEN SS. ET GLORIOSORVM
Martyrum Acindyni, Pegasij, Anempodisti, Aphibonij & Elpidephori: Ex eo quod est apud Rom. Metaphrasten.

Vide Not. C. Baron. in Martyr. Rom.

2. Nouem.

TEMPORIBUS illo quo Sapores Persarum Rex immanem Christi Ecclesie persecutionis offundebat caliginem, Acindynus, Pegasus, & Anempodistus sua confessione constanti planè atque diuina, obortas tenebras egregiè dispulerunt. Cum enim spectante populo, minis iam antè æquè ac blanditijs superatis, extensi à viris quatuor virgis crudeliter cæsi, & subiectis ignibus per totum corpus cremati essent, & illi quouis adamante fortiores cuncta illa supplicia perferrent, supplicesque ad Deum preces funderent, fuere caelesti virtute à vinculis soluti, & integra repentiè sanitate donati.

Vixit Sapores Anno Christi 338. &c. teste C. Baron. Tom. 3. Annal. Egregia eorū constantia in supplicijs horribilibus.

Eo tam stupendo miraculo non ad mentem sanio-rem, sed nouum conuersus furorè Sapores, iussit ferreos grabatos adipe, pice, resina, & igne candètes parari; inque eos nudis prorsus corporibus martyres reclinari. At illi, impio satellitū ministerio non expectato, vltro in eos insilierunt; & plena fide Christi opè implorantes cruciatus superarunt. Eo spectaculo multi paganorum, abiurato idolorum cultu, Christo nomina dederunt: fueruntque omnes fulgore quodam caelesti decorati.

Crudele tormentum.

Multi conuertuntur ad Christum.

Porro